

Men det, at man reklamerer for, at man vil ændre planlovgivningen, hvis det ikke er en valgkampssituation, er sådan set fint nok, hvis man vil bruge penge på det. Det er jo et demokrati, vi lever i, og man må have lov til at sige, hvad man selv vil. Det er fru Mette Frederiksen også velkommen til, hvis man repræsenterer en sådan interessegruppe. Det er o.k.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Ministeren svarer forkert til sidst, når ministeren siger, at det er fru Mette Frederiksen velkommen til. Det er jeg nemlig ikke. Fru Mette Frederiksen er nemlig medlem af Folketinget, og i ministerens lovforslag står der, at i fjernsyn må der ikke udsendes reklamer for arbejdsgiverorganisationer, fagforeninger, religiøse bevægelser, politiske partier, politiske bevægelser samt valgte medlemmer eller opstillede kandidater til politiske forsamlinger.

Alle de grupperinger, der er nævnt i lovgivningen, har ikke lov til at reklamere i dansk tv. Det synes jeg er rigtigt.

Men jeg kan altså forstå på regeringen, at for så vidt angår det, der ligger ud over det her, nemlig eksempelvis lobbyister, stærke kommercielle økonomiske grupperinger eller interesser, er det tilladt at reklamere i dansk tv, og det mener ministeren oven i købet er udtryk for demokrati.

Det mener jeg ikke ministeren har ret i.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jamen man skal jo høre efter, hvad der bliver sagt heroppefra. Hvis fru Mette Frederiksen var medlem af en interesseorganisation, så var den interesseorganisation mere end velkommen til at reklamere, selvfølgelig; det er demokrati, det er fri meningspåvirkning, det er pluralisme.

Sådan er det i et demokratisk samfund, der kan man jo ikke lægge låg på nogle holdninger. Det, vi helt eksplicit har forbudt, er de ting, der er nævnt i bemærkningerne til lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Pia Boisen (EL):

Jeg synes, det er interessant, at ministeren finder, at muligheden for at annoncere sine synspunkter i massemedierne handler om demokrati, for det er jo, kan man sige, de riges demokrati, nemlig dem, der har økonomien til i det eksempel, fru Mette Frederiksen nævner, at frem-

føre deres synspunkter. Er der ikke et problem omkring demokratisk underskud i en sådan skelnen?

Kl. 14.15

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Nej, det er der overhovedet ikke, for de, som har lyst til at reklamere, kan jo reklamere. Det er jo ikke forbudt. Der er nogle grupper, vi eksplicit har nævnt, som ikke må. De står benævnt i bemærkningerne til lovforslaget. Så er der nogle grupper, som så godt må som følge af det, men det er jo alle, der er inkluderet i den gruppe, som bare ikke er nævnt på negativlisten.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 34:

Forslag til lov om ændring af lov om orlov til lønmodtagere, der passer nærtstående med handicap eller alvorlig sygdom, og lov om social service. (Ret til orlov til pasning af døende og ret til refusion til en arbejdsgiver, der yder løn under fravær).

Af familie- og forbrugerministeren (Henriette Kjær).

(Fremsat 7/10 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hans Andersen (V):

I forbindelse med behandlingen af L 222 i sidste folketingssamling tilkendegav beskæftigelsesministeren, at regeringen i denne samling ville fremsætte det forslag, vi behandler her i dag.